

Yırtık Perde

— şafaknur · 01 Ağustos 2014

*** ...Yırtık Perde...***

Bir gönül macerası mı olacaktı görülen bu rüyanın adı ?

Oysa,

Oysa hayatın yasalarını hiçe sayarak,

çığneyerek bilinen kuralları

Kainatın tüm yasak duygularını ortaya çıkararak

Yüreğimizin keşfedilmemiş pınarında arınarak başlayan,

Sonra, ansızın

kırık bir sevdanın küskün nehirlerinde

ters yöne yüzerek biten bir sevdandı bu...

Hayalinin hapisanesinde tükenme zamanı şimdi

Sen geldikçe usuma,

Gökyüzünden konfeti gibi sızılar yağıyor göğsüme,

Hüsran yüklü gemiler yanaşiyor sahilime

En acılı gülüşleri getirerek hem de...

Söyleyemez olmuş artık adını susamış dudaklar

Duymaz olmuş sesini, küf tutmuş kulaklar

Tükenmiş bir sadakatten geçerek yol alıyor bir meçhule ayaklar,

Ateş topuyken ansızın buza kesmiş üşüyen bir yürekle...

Son sözüm var, sana doyamadan giderken

Yollara, dağlara sakladım kırgınlığımı

ve yalnızlığımı ...

Hatırlar mısın bilmem ?

o son akşamı

Sessiz susuşların nemli bûselerinde

Veda olarak seçtiğimiz o karanlık geceyi

Artık, Sözlerine bırakıyorum kalemimin

anlatsın diye bir tükenmişliğin masalını...

Şimdi, gözlere damga, yüreklere de pranga vurma zamanı

Şifasız sancılarla kıvrınmayı, sorgulamayı da bırakmalı

Yola devam ederken arap atıyla

Vefasızlık kırbacını da fırlatmalı,
Esaret mahmuzlarını da söküp atmalı bir yana
Yüreğime yediğim, pas tutmuş oku da çıkarıp,
Yaralarımı da dağlamalı.
Kirpiklerimden akan yağmurlarla
Söndürmeli kundaklanmış yangınlarımı da
Kekre tadını da değiştirmeli hasretlerimin
Güzel anılarla her bir zerremi dolaşsa da yokluğun,
Dayanmalı...!

Taşıyamadın sen bu sevdanın yükünü
Yüreğinin darağacında öldürdün sevdayı ve beni
Gördüğüm artık yarım kalmış aşkın penceresinden
Sadece kırık bir korniş
Ve
'son' yazan yırtık bir perde...

Şafaknur YALÇIN